

Цълъ месецъ седятъ пингвините върху яйцата си. Пиленцата се излюпватъ отъ яйцата съ мекъ вълнестъ сивъ пухъ; родителите ги кърмятъ до провала, и пиленцата растатъ бързо и ставатъ твърде тежки, така че скоро заприличватъ на натъпкани мъхчета; сега вътърътъ не може вече така лесно да ги отнесе въ морето. Все пакъ честитъ бури погубватъ големъ брой малки пингвинчета. Понеже крилата на пингвините сътвърде малки, когато вътърътъ налети върху децата, майките трудно могатъ да ги скриятъ подъ крилата си, особено ако тя има две пилета, и вътърътъ често отнася едното отъ тяхъ въ морето.

Пингвините кърмятъ малките пилета съ устата си; пиленцето пъхва главата си въ устата на майката или бащата, и тъ изплюватъ въ устата на малките полусмъртната храна. Колкото повече малките растатъ, толкова по-ръдко родителите имъ донасятъ храна и пилетата вече съ принудени да си търсятъ сами храната. Скоро малките гладни пингвини единъ следъ другъ навлизатъ въ морето, за да си ловятъ сами риба.

